

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce zkoumá úroveň koordinačních schopností u žáků 5., 7. a 9. ročníku ZŠ, tedy ve vývojově velmi různorodých obdobích. Teoretická část se zaměřuje na vymezení koordinačních schopností a jejich dělení, dále porovnává období prepubescence a pubescence a představuje testové baterie, které koordinaci prověřují. Výzkum byl prováděn pomocí Iowa-Brace testu, který byl použit pro ověření úrovně obecně koordinačních schopností žáků.

V metodické části je popsán průběh testování (včetně popisu přípravy) jež probíhalo na dvou ZŠ v Praze v celkem devíti třídách.

U naměřených dat se potvrdil nárůst koordinačních schopností mezi žáky 5. a 7. ročníku, tak i mezi 7. a 9. ročníkem. Tato zjištění jsou ve shodě s teorií prof. Karla Měkoty, CSc. (Měkota a Novosad, 2005).

Dále se projevily lepší koordinační schopnosti u dívek než u chlapců, a to ve všech ročnících. Vyšších výsledků také dosahovali žáci věnující se individuálním sportům oproti žákům věnujícím se sportům kolektivním. Žáci sportující 2× a více týdně dopadli výrazně lépe než žáci sportující méně často.